

§ 7.

(1) Ředitelství zašle tyto výkazy, pokud jde o žáky, případně jejich zákonné živitele, kteří jsou v republice Československé dani z příjmu podrobeni, začátkem měsíce října příslušným vyměřovacím úřadům, aby v nich vyznačily slovy, do kterého stupně školného podle §§ 2 a 3 náleží poslední pravoplatně zdaněný příjem zákonného živitele žákovy, k němuž jest podle § 3, odst. 2., připočísti případný samostatně zdaněný příjem žákův, po případě aby potvrdily, že příjem plyne alespoň ze tří čtvrtin z platů nebo mezd podle § 4, odst. 1. b), tohoto nařízení nebo že příjem nebyl dosud pravoplatně zdaněn.

(2) Vyměřovací úřady jsou povinny vyřízené výkazy vrátiti ředitelství nejdéle do konce října.

§ 8.

(1) Podle doplněných a potvrzených výkazů rozhodne ředitel (správce) střední školy, v jaké výši podle § 2 jest platiti školné a kteří žáci jsou podle ustanovení § 4, odst. 1., osvobozeni. Zároveň rozhodne ředitel (správce) o školném žáků, na něž se vztahují ustanovení § 3, odst. 3., a o žádostech žáků, podaných podle § 4, odst. 2. Ředitel (správce) zašle potom písemné rozhodnutí o věci přímo osobě, která jest povinna platiti za žáka školné, a připojí složenku poštovního úřadu šekového, určenou k zaplacení školného.

(2) Rozhodnutí o školném platí vždy pro jeden školní rok.

(3) Z rozhodnutí o školném, jež musí obsahovati i poučení o opravných prostředcích, lze se odvolati u ředitelství ústavu k nadřízenému úřadu školskému do 15 dní po dodání písemného vyrozumění. Toto odvolání nemá odkladacího účinku a rozhoduje o něm s konečnou platností nadřízený školský úřad.

§ 9.

(1) Školné jest zaplatiti složenkou poštovního úřadu šekového na účet ředitelství ústavu nejdéle do měsíce ode dne, kdy bylo straně dodáno rozhodnutí ředitelovo (správce), a to najednou za celý školní rok. Výkaz o zaplaceném školném odvede ředitelství do 15. prosince běžného roku účetnímu oddělení nadřízeného úřadu školního a zároveň zařídí převod vybraného školného na podřadný účet nadřízeného úřadu k šekovému účtu ústřední státní pokladny.

(2) Žák, za něhož školné ve lhůtě, uvedené v prvním odstavci tohoto paragrafu, není zapláceno, budiž ředitelstvím z ústavu vyloučen.

§ 10.

Všechna dosavadní ustanovení, která těmto ustanovením odporují, zvláště díl A. a § 25 dílu C. vládního nařízení ze dne 19. prosince 1921, č. 463 Sb. z. a n., o školném a taxách za zkoušky na státních školách středních, se zrušují.

§ 11.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. září 1925 a jeho provedením se pověřuje ministr školství a národní osvěty spolu s ministrem financí.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Malypetr v. r.
Bečka v. r.	Dr. Markovič v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Novák v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. Winter v. r.
Šrámek v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Káilay v. r.	

145.

Vládní nařízení

ze dne 18. června 1925

o úpravě odpočivných a zaopatřovacích požitků kancelářských oficiantů, po případě jejich pozůstalých a kancelářských oficiantek.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 7 zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 287 Sb. z. a n., kterým se částečně mění některé předpisy o odpočivných a zaopatřovacích požitcích civilních státních a některých jiných veřejných zaměstnanců a pozůstalých po těchto zaměstnancích:

§ 1.

(1) Ustanovení zákona ze dne 22. prosince 1924, č. 287 Sb. z. a n., a příslušná ustanovení pokynů prováděcích rozšiřují se na kancelářské oficianty obého pohlaví, dále na členy bývalého zaopatřovacího ústavu, jakož i na pozůstalé po uvedených osobách mužského pohlaví a užije se na ně podle směrníc, daných tímto zákonem, příslušných ustanovení vládního nařízení ze dne 8. února 1923, č. 33 Sb. z. a n., o služebních, odpočivných a zaopatřovacích požitcích kancelářského pomocného personálu ve státních úřadech a ústavech.

(2) Podmínkou úpravy odpočivných požitků jest, že kancelářským osobám v odstavci 1. uvedeným upraveny byly odpočivné požitky buď podle vládního nařízení ze dne 19. prosince 1921, č. 467 Sb. z. a n., anebo že za činné služby požívaly platů upravených vládním nařízením ze dne 27. února 1920, č. 130 Sb. z. a n.

(3) Nárok na úpravu zaopatřovacích požitků podle tohoto nařízení mají pozůstali po uvedených osobách mužského pohlaví, které vyhovují podmínkám odstavce 2. a takoví pozůstali po mužských osobách zmíněných v odstavci 1., kteří mají zaopatřovací požitky upraveny podle vládního nařízení č. 467/1921 Sb. z. a n. nebo jimž by taková úprava příslušela.

§ 2.

(1) Osobám zmíněným v § 1 jest tudíž v duchu ustanovení zákona č. 287/1924 Sb. z. a n. vyměřiti od 1. ledna 1925 jejich odpočivné, resp. zaopatřovací požitky beze změny dosavadní procentní sazby z nové pensijní základny, kterou tvoří ve smyslu ustanovení dílu I., §§ 1 a 2, vládního nařízení č. 33/1923 Sb. z. a n. služné a 50% místního přídatku pro Prahu, odpovídající příslušné třídě služebního stáří, jež byla rozhodnou pro výměru pensijních (zaopatřovacích) požitků dosavadních.

(2) Byla-li však dosavadní pensijní základna určena podle § 12, poslední odstavec, stanov zaopatřovacího ústavu ve znění z roku 1902 neb 1906, pokud se týče ženských zaměstnanců podle posledního odstavce §u 6 čl. III nařízení veškerého ministerstva ze dne 15. července 1906, č. 141 ř. z., způsobem poměrným, upraví se podle téhož poměru i nová pensijní základna.

§ 3.

Nejvyšší výměra příspěvku na výchovu a sirotčí pense, stanovená §em 3 zákona č. 287/1924 Sb. z. a n., platí tedy nejen pro zvýšení dle tohoto nařízení, nýbrž i pro všechny případy, kdy jest příspěvek na výchovu nebo sirotčí pensi vyměřiti podle § 3 vládního nařízení ze dne 13. září 1920, č. 522 Sb. z. a n.

§ 4.

(1) Nařízení toto nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1925.

(2) Jeho provedení ukládá se všem zúčastněným členům vlády.

Švehla v. r.

Dr. Beneš v. r.	Novák v. r.
Malypetr v. r.	Stříbrný v. r.
Bečka v. r.	Šrámek v. r.
Dr. Markovič v. r.	Dr. Franke v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Dr. Kállay v. r.

Dr. Winter v. r.,
též za ministra Srbu.

146.

Vyhláška ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy a ministra spravedlnosti
ze dne 13. června 1925
o zřízení Všeobecného ústavu pro zkoumání potravin v Brně.

Dnem 1. července 1925 započne se svou činností podle zákona ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z r. 1897, o obchodu s potravinami a některými předměty užitkovými, Všeobecný ústav pro zkoumání potravin v Brně (budova zemského výzkumného ústavu zemědělského) s působností, výtčenou v min. nařízení ze dne 13. října 1897, č. 240 ř. z., o zřizování státních ústavů pro zkoumání potravin.

Úředním obvodem tohoto ústavu jest území Moravy a Slezska (župy X., XI., XII., XIII., XIV. a XXI.), které se současně vyjímá z úředního obvodu všeobecných ústavů pro zkoumání potravin při Karlově universitě a při německé universitě v Praze, stanoveného min. vyhláškou ze dne 23. listopadu 1897, č. 269 ř. z.

Úřední obvod těchto dvou ústavů obsahovati bude, počínajíc dnem 1. července 1925, toliko území Čech (župy I. až IX.).

Dr. Dolanský v. r. Šrámek v. r.

147.

Vládní nařízení
ze dne 18. června 1925,
jímž se provádí zákon o mezinárodní opiové konvenci.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §u 6 zákona ze dne 29. května 1923,